



JUBILEUSZ 125 LECIA SZKOŁY

**Szkoła Podstawowa nr 1
im. Adama Mickiewicza
w Krzeszowicach**

Krzeszowice 2023

ZAMIAST WSTĘPU

„Przeszłość zachowana w pamięci staje się częścią teraźniejszości...”

(T. Kotarbiński)

Słowa Tadeusza Kotarbińskiego chcielibyśmy uczynić mottem otwierającym publikację wydaną z okazji sto dwudziestej piątej rocznicy założenia Szkoły Podstawowej nr 1 im. A. Mickiewicza w Krzeszowicach.

Praca ta nie stanowi ani monografii, ani tekstu skończonego. Jest raczej próbą zebrania, utrwalenia i uporządkowania materiałów, którymi dysponujemy. Gros zamieszczonych w niej tekstów pochodzi z dostępnych nam źródeł takich jak między innymi: kroniki szkolne, protokoły Rady Pedagogicznej, folder jubileuszowy czy

wspomnienia zachowane w zbiorach prywatnych.

Mamy nadzieję, że zainspirujemy Państwa do tego, by powspominać naszą Szkołę i w przyszłości podjąć trud spisania okruców wspomnień z Nią związanych, które są w naszej pamięci, „dopokąd” (Norwid) mamy taką możliwość...

Czas płynie nieubłaganie; wielu osób nadających kształt, wyjątkowość i oryginalność Szkole nie ma już wśród nas. Nie pozwólmy, by wspomnienia z Nimi związane odeszły w niebyt, bo „*Miejsce tworzy ludzi, a ludzie tworzą miejsca...*” (J. Green).



DYREKTORZY (OD 1819-2023)

„Lider to ktoś, kto zna drogę i pokazuje drogę.”

(J. Maxwell)

1819-1820 Ignacy Matawowski

1820-1828 Józef Jakliński

1828-1833 Feliks Krupiński

1833-1836 Tomasz Wszelaki

1837-1846 Lucjan Libera

1846-1860 Wawrzyniec Pomianek

1861-1888 Edward Mikołaj Majewski

1888-1892 Stefan Zalewski

1893-1930 Stanisław Polaczek

1931-1939 Włodzimierz Mirocki

1940-1941 Stanisław Pieszyński

1942-1945 Karol Szurmiak (okres trzech miesięcy)

1946-1948 Włodzimierz Mirocki

1949-1963 Władysław Chmura

1964-1964 Stefan Szczurek

1965-1972 Maria Budka

1973-1974 Władysław Firek

1975-1980 Maria Klimczak

1981-1983 Salomea Warszawska

1984-1989 Genowefa Kuca

1990-2006 Elżbieta Nowak

2006-2021 Ryszard Piotrowski

2021- Sławomir Burek



OBECNY DYREKTOR

„Charakter człowieka decyduje o jego przeznaczeniu.”

(Heraklit)

Sławomir Burek pełni funkcję dyrektora od 1 września 2021r. Jest absolwentem Akademii Pedagogicznej w Krakowie w zakresie fizyki ze specjalnością fizyka z informatyką. W 2007 r. ukończył studia podyplomowe na Wydziale Matematyki Fizyki i Chemii w zakresie ICT, języków obcych oraz drugiego przedmiotu matematyka, w roku 2020 ukończył studia podyplomowe na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie w zakresie organizacji i zarządzania oświatą.

Ze Szkołą Podstawową nr 1 w Krzeszowicach związany jest od 2005 r, a od 2019 r. pełnił funkcję wicedyrektora.

Jak sam przyznaje, zdecydował się objąć stanowisko dyrektora w poczuciu odpowiedzialności za wyjątkową szkołę. Ważna była jej niezwykła atmosfera, tworzona przez wszystkich pracowników, którzy zawsze byli zgranym, dobrze zorganizowanym gronem. Znał ich dobrze i wiedział, że ci ludzie mają jasne cele i wspólne priorytety. I - co tu dużo mówić - wspierali Go w podjęciu tej decyzji.

Od zawsze marzy mu się szkoła otwarta i różnorodna. To ma być taka trampolina osobistego rozwoju. Absolwenci nie tylko opuszczają to miejsce z wyuczoną wiedzą, ale przede wszystkim będą wartościowymi ludźmi, gotowymi spełniać swe marzenia. Wychodzi z założenia, że dla każdego w tej szkole jest

miejsce i każdy wnosi do niej coś wartościowego, a posiadanie własnych przekonań jest wyjątkowo cenne. Niezbędna jest więc atmosfera wzajemnego szacunku i zrozumienia – to ona otworzy młodych

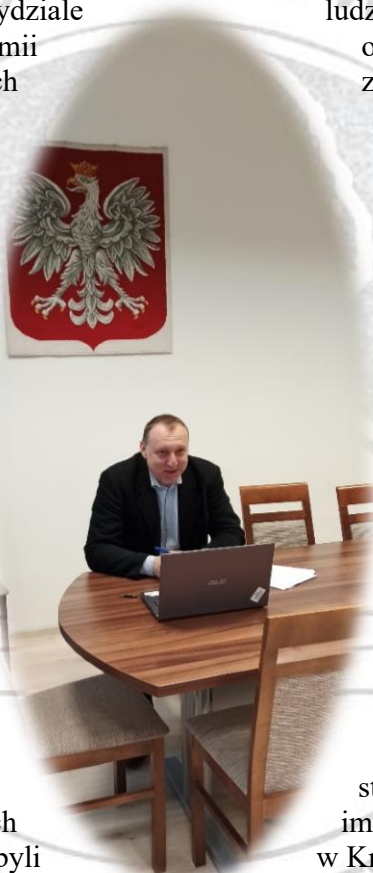
ludzi na świat, przełamie bariery, ograniczy kompleksy i pozwoli im z podniesioną głową stawiać czoła najambitniejszym wyzwaniom.

I nawet jeśli popełnią błędy i poniosą konsekwencje swoich wyborów, to będą umieli wyciągnąć z nich konstruktywne wnioski. Chce też, aby małomiasteczkowość nie była obciążeniem, dlatego dba o dostęp do nowoczesnych technologii, atrakcyjnych pomocy dydaktycznych i podnoszenie kompetencji kadry pedagogicznej.

Aktualnie szkoła bierze udział w projekcie ERAZMUS+, który ma za zadanie nawiązanie współpracy międzynarodowej ze szkołami, aby wymiana zagraniczna stała się stałym elementem edukacji w SP 1 im. Adama Mickiewicza w Krzeszowicach.

Dyrektor Sławomir Burek wychodzi z założenia, że w szkole priorytetem jest dobro ucznia i że szukanie płaszczyzny porozumienia ponad podziałami jest dużo ważniejsze od wytykania błędów i uchybień. Przy tym wszystkim ma silny, bezkompromisowy charakter, lubi narzucać tempo pracy i zdecydowanie nie lubi stagnacji. Uważa, że wprowadzanie zmian jest niezbędne, więc... dużo w szkole się zmieniło przez te ostatnie dwa lata.

Co przyniosą następne?



OBECNIE PRACUJĄCY NAUCZYCIELE

„Dzieci nie pamiętają, czego próbujesz je nauczyć. Pamiętają kim jesteś.”

(J. Henson)

DYREKTOR – mgr SŁAWOMIR BUREK

ZASTĘPCA DYREKTORA – mgr MAŁGORZATA KODURA

PEDAGOG I DORADCA ZAWODOWY: mgr Magdalena Smółka

PEDAGOG SPECJALNY: mgr Anna Kulak

PSYCHOLOG: mgr Anna Jasic

NAUCZYCIELE

NAUCZANIE POCZĄTKOWE:

mgr Anna Cupiał
mgr Agata Czesak
mgr Joanna Głuc
mgr Anna Kitka
mgr Ewa Mastalerz
mgr Beata Podgórska
mgr Barbara Rusinek
mgr Barbara Śliwa
mgr Dorota Wójtowicz
mgr Katarzyna Wyznakiewicz
mgr Zuzanna Pięta
mgr Beata Jakóbik (nauczyciel
wspomagający)

JĘZYK POLSKI:

mgr Renata Ciężka
mgr Małgorzata Dudek
mgr Katarzyna Hanczakowska
mgr Dorota Mastalerz

JĘZYK ANGIELSKI:

mgr Greta Dębska
mgr Marcin Kliś
mgr Zenon Mąsior
mgr Agnieszka Mucha - Hyseni

JĘZYK FRANCUSKI:

mgr Anna Kitka

JĘZYK NIEMIECKI:

mgr Beata Podgórska

HISTORIA I WOS:

mgr Robert Chochół
mgr Jarosław Ciężki

GEOGRAFIA:

mgr Kamil Jarzęcki
mgr Anna Kwiecień

BIOLOGIA:

mgr Anna Kurdziel
mgr Joanna Zuziak

MATEMATYKA:

mgr Małgorzata Kodura
mgr Jadwiga Kramarz
mgr Beata Piekarczyk

FIZYKA:

mgr Sławomir Burek
mgr Ewa Pudek

PRZYRODA:

mgr Joanna Zuziak

TECHNIKA:

mgr Małgorzata Zdziech

CHEMIA:

mgr Małgorzata Bukowska
mgr Ewa Pudek

INFORMATYKA:

mgr Małgorzata Zdziech
mgr Joanna Zuziak

PLASTYKA:

mgr Anna Wentrys - Kurdziel

WYCHOWANIE FIZYCZNE:

mgr Wojciech Kardas
mgr Dominika Konarska
mgr Agnieszka Ostachowska
mgr Paweł Wiszniewski

MUZYKA:

mgr Agnieszka Żak

**WYCHOWANIE DO ŻYCIA
W RODZINIE:**

mgr Anna Wentrys - Kurdziel

**EDUKACJA DLA
BEZPIECZEŃSTWA:**

mgr Paweł Wiszniewski

RELIGIA:

mgr Anna Kurdziel
ks. mgr Marek Mierzwa
mgr Aleksander Strzelichowski

BIBLIOTEKA:

mgr Renata Nowak

ŚWIETLICA:

mgr Agnieszka Wojewoda-Filipek

ADMINISTRACJA I OBSŁUGA:

Jacek Adamczyk
Ewa Deptuła
Dariusz Furmanik
Elżbieta Furmanik
Małgorzata Jędrzejczyk
Teresa Kisielak
Ewa Kołacz
Małgorzata Kulczycka
Renata Żak

Włodzimierz Kwiatkowski
Elżbieta Nowacka
Dorota Pałka
Marek Tarkowski
Ewelina Ziarkowska
Sylwia Węgierska
Renata Zawierucha
Kinga Zbrońska

POSTACIE – LEGENDY SZKOŁY

„(...)Bo nie my, lecz ci, co przyjdą po nas, stworzą legendę naszych czasów (...)”

(J.R.R. Tolkien)

Są osoby, które swoją nietuzinkowością, osobowością i pracą sprawiają, że wzbogacają przestrzeń, w jakiej przyszło im żyć. Ludzie ci – chociaż nie ma ich już wśród nas –

nadal trwają w pamięci, wspomnieniach czy anegdotach. Warto w tym miejscu przywołać chociaż niektóre postacie – legendy naszej szkoły.

Władysław Chmura

Wieloletni nauczyciel i kierownik szkoły, w czasach absurdalnych nakazów i zakazów okresu powojennego potrafił uchronić szkołę przed wypaczeniem jej charakteru. Był propagatorem dobrej i ścisłej współpracy z rodzicami w kwestii wychowywania dzieci.



Honorata Głowacz

Honorata Głowacz to postać niezwykła i barwna. Nie da się jej zasufladkować. Była cenionym nauczycielem matematyki i ten trudny przedmiot wykładała na



„chłopski rozum”, żeby każdy zrozumiał. Pod koniec swojej pracy pełniła funkcję wicedyrektora, łącząc oba te stanowiska. Historia jej pracy była jednak długa, a szkołę poznała najlepiej na stanowisku... sekretarki. W tym czasie

kończyła studia i dopiero później zaczęła uczyć. Była wymagająca, dobrze zorganizowana, kompetentna i niezwykle energiczna.

Przede wszystkim jednak była dobrym, życzliwym człowiekiem, który zawsze dawał innym szansę. Rozumiała trudną sytuację uczniów i ich rodzin. Niejednokrotnie angażowała się w pomoc i nas do tej pomocy zachęcała. Rozumiała również problemy nauczycieli – te zawodowe, i prywatne i zawsze można było liczyć na jej wsparcie. Trzeba jednak przyznać, że nie był to typ pokornego usposobienia. Nauczycieli traktowała jak swoje dzieci, więc nie szczędziła nam upomnień i słownych kuksańców. Kiedy coś wyprowadzało ją z równowagi, rozpędzała się jak huragan – aż do apogeum, ale zaraz potem życzliwość brała górę, następowała chwila ciszy i ... Pani dyrektor łagodziła atmosferę. Kiedy teraz po latach ją

wspominamy, przychodzą nam do głowy tylko zabawne anegdoty. A że była nieszablonowa, jest ich mnóstwo. I tak jak na co dzień wymagała od nas profesjonalizmu, z takim samym entuzjazmem nakłaniała nas do zabawy, bo uważała, że w przyrodzie musi istnieć równowaga. Miała duży dystans do siebie samej, wyjątkowe poczucie humoru, którym rozświeślała szkolną przestrzeń. Zawsze gdy się pojawiała, robiło się wesoło. Kiedy spotykaliśmy się

Iwona Kaletka – Janik

21 października 2020 roku odeszła nasza dobra koleżanka, przyjaciółka, wieloletni pedagog, która bez wątpienia zapisała się w historii naszej szkoły. Niska, drobna, niepozorna kobieta, cudowny człowiek, z silnym charakterem i charyzmą, ogromną mądrością i empatią, z sercem na dłoni. Kompetentna, rzeczowa, uporządkowana i...wrażliwa. Była pedagogiem przez duże P. Walczyła o każde dziecko i o jego przyszłość. Od tej strony znają ją wszyscy. Uważała, że każdy zasługuje na drugą szansę, że życie to nie klasówka do której można się przygotować, a więc błędy i braki są w kalkulowane – trzeba czasu i doświadczenia, aby je zrozumieć. I każdemu ten czas dawała, czasami w nieskończoność. O każdym dziecku mówiła wiele dobrego. Potrafiła też tupnąć nogą, kiedy wymagała tego sytuacja. I na dzieci, i na nas, ale zawsze sprawiedliwie.

Tak naprawdę cała nasza kadra pedagogiczna została przez nią ukształtowana. Kiedy rozpoczynaliśmy pracę, pogubieni jak dzieci we mgle, ona już była. Znała każdą klasę i większość uczniów, a często też rodziców - trochę jak żywa baza danych i instancja odwoławcza. Jeśli pojawiły się kłopoty, interweniowała natychmiast. Do niej kierowaliśmy

na nieoficjalnych imprezach, chętnie przejmowała rolę wodzireja, bo z ogromną lekkością przychodziło jej zrzucenie zawodowej powagi.

Pracowaliśmy z niezwykle osobowością i wyjątkowym człowiekiem. I tak – to były całkiem inne czasy, które bezpowrotnie minęły. Praca w „Starej jedynce” była przywilejem i zaszczytem. Niezwykli ludzie tworzyli niezwykłą atmosferę, a my mieliśmy to szczęście, że dane nam było uczyć się od najlepszych.



pierwsze kroki, kiedy sytuacja wymykała się spod kontroli. Robiła kawę i poświęcała nam tyle czasu, ile było trzeba, żeby znaleźć rozwiązanie problemu.

Potem pytała o nas - naszych bliskich i przyjaciół, radości i smutki. Doceniała nasze kompetencje, ale powtarzała, że nauczyciel musi być przede

wszystkim człowiekiem. Musi rozumieć sytuację rodziny i dziecka, żeby móc go skutecznie wspierać. Jeśli nasza szkoła ma opinię szkoły przyjaznej, to właśnie dlatego, że dla Iwonki taka postawa była priorytetem, który nam wpoila. Rozbawiała nas też swoimi barwnymi opowieściami, bo przy zawodowej powadze była też gadułą i żywiołową gawędziarą. Znała tysiące anegdot, a opowiadane z jej poczuciem humoru, rozbawiały do łez. Wizyty w pokoju nauczycielskim, po załatwienie spraw służbowych, kończyła kawą i w szare życie wlewała kolor. Z nikim tak dobrze nie wyśmiewało się absurdów przepisów i stresu codzienności.

Iwonka to nie tylko pedagog. To również kochana żona, dumna mama i cudowna babcia. O swojej rodzinie też nam opowiadała, pokazywała zdjęcia z podróży i spotkań. Jej bliscy stawali się częścią naszej szkolnej rodziny.

Władysław Mirocki

Wieloletni nauczyciel, wychowawca i kierownik szkoły; działacz społeczny, patriota; osoba niezwykle ceniona i szanowana. W czasie okupacji pozbawiony zarówno stanowiska, jak

Śmierć Iwonki pozostawiła ogromną pustkę i zamknęła część naszej wspólnej historii. Wiemy, że Iwona była, jest i będzie dobrym duchem naszej szkoły, a pamięć o niej będzie trwać dzięki nam i tysiącom absolwentów, których pożegnała.

Walerian Naturski

Długoletni nauczyciel i wychowawca. Osoba niezwykle wymagająca i surowa, darzona szacunkiem i uznaniem zarówno

i prawa do wykonywania zawodu na terenie Krzeszowic. Przeniesiony do Niegowici (koło Bochni). Po powrocie do Krzeszowic poddany represjom także jako osoba prywatna. Stanowisko kierownicze w szkole przywrócono mu w 1945 roku.

uczniów, jak i ich rodziców. Człowiek o wielkiej pasji społecznikowskiej.

Elżbieta Nowak

„Bagaż wspomnień jest tak ogromny, że nie sposób wszystkiego przelać na papier. Niech więc to będą tylko okruchy wspomnień.”

Takimi słowami w 1998 roku Elżbieta Nowak – ówczesna dyrektor Szkoły Podstawowej nr 1 w Krzeszowicach, rozpoczęła swoją wypowiedź zamieszczoną w publikacji przygotowanej z okazji 100-lecia szkoły. Pisała o swojej ukochanej „Jedynce”- szkole, z którą nierozdzielnie wiązała całe swoje życie (jak wielu z nas - obecnych nauczycieli - była jej absolwentką. Dwadzieścia trzy lata później to my - jej uczniowie, koledzy, współpracownicy - z żalem powtarzamy te słowa, zbierając nasze okruchy wspomnień o śmierci Elżbiety. Dzwonimy, spotykamy się, rozmawiamy...

Nauczycielka... Niektórzy pamiętają młodziutką, atrakcyjną nauczycielkę, która próbowała zarazić ich swoją miłością do muzyki.

Muzyka... To właśnie ona wielu z nas kojarzy się z dyrektor Nowak. Wyjazdy do filharmonii, koncerty, szkolny chór.

Chór... Jej oczko w głowie. Przez lata prowadziła go, prezentowała podczas różnych uroczystości i konkursów, a po przekazaniu go pod opiekę pani Agnieszce Żak doglądała go



i wspierała. Jakże była dumna i szczęśliwa, kiedy wydał płytę. Duma... Kolejne wspomnienie. Jako dyrektorka bywała bardzo wymagająca i stanowcza. Zależało jej, żeby prowadzona przez nią placówka cieszyła się dobrą opinią, zaufaniem rodziców, żeby dobrze przygotowywała uczniów do dorosłego życia. Często przypominała nam, że „nauczyciel to nie zawód - to powołanie”. Wielokrotnie słyszeliśmy od niej, jak się cieszy, że tworzymy zgrane, odpowiedzialne, pracowite grono.

Integracja... Zależało jej na tym, abyśmy spotykali się nie tylko w pracy, abyśmy tworzyli więzi, rozmawiali, mieli wspólne zainteresowania. Ona sama miała ich wiele. Uzdolniona artystycznie kochała sztukę, pięknie śpiewała i malowała.

Stanisław Polaczek

Nauczyciel z 48-letnim stażem pracy, z czego 38 lat przepracował w Krzeszowicach. Wybitny pedagog, wychowawca, działacz społeczny i spółdzielczy. Inicjator wielu

Szkoła... Jej Szkoła... Tradycje, o których kultywowanie niezwykle zabiegała. Święto Patrona - dzień, do którego cała jedynkowa społeczność musiała się solidnie przygotować było okazją do spotkań z emerytowanymi nauczycielami, o których nie pozwalała zapomnieć...

W 2006 roku pożegnała się z nami odchodząc na emeryturę. W szkole, o którą tak walczyła (w trakcie pełnienia przez nią funkcji dyrektora, po trudnych latach pracy w kilku budynkach, przenieśliśmy się do upragnionej nowej siedziby przy ulicy Długiej 22) zostawiła ogromny багаż. Wielokrotnie sięgaliśmy do niego i zapewne wielokrotnie jeszcze sięgniemy, pozwalając się wysypać okruciom wspomnień.

przedsięwzięć nie tylko o charakterze lokalnym. Autor monografii powiatu chrzanowskiego. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi przez cesarza Austrii Karola I oraz orderem „Pro Ecclesia et Pontifice”.

Ksiądz Józef Popielarczyk

Wieloletni katecheta, człowiek o wielkim sercu, dobroduszny, empatyczny. Przyjaciół

dzieci i młodzieży, cieszący się sympatią i szacunkiem całej społeczności lokalnej.

Karol Szurmiak

Długoletni nauczyciel i zastępca kierownika szkoły, także kierownik szkoły żeńskiej. Działacz społeczny i oświatowy.

Był autorytetem dla młodzieży, szanowanym również przez mieszkańców naszej gminy.

Przywołaliśmy tutaj tylko niektóre postaci spośród znacznie liczniejszego grona osób – legend naszej szkoły. Niestety – na chwilę obecną – nie dysponujemy materiałem faktograficznym, na którym moglibyśmy się oprzeć...

RYS HISTORYCZNY

„(...) Przeszłość jest to dziś, tylko cokolwiek dalej (...)”

(C. K. Norwid)

"Cyrkla, wagi i miary
Do martwych użyj brył,
Mierz siłę na zamiary
Nie zamiar podług sił.
Bo gdy się serca palą
Cyrklem uniesień duch,
Dobro powszechne skalą,
Jedność większa od dwóch".

Adam Mickiewicz –
Pieśń Filaretów



Sto lat temu, w roku 1898 miało miejsce niezwykle ważne dla Krzeszowic i okolicy wydarzenie: wybudowana została pierwsza szkoła ludowa, która - służąc przede wszystkim krzewieniu oświaty - spełniać miała także rolę lokalnego centrum kultury.

Oddanie do użytku budynku szkolnego nie stanowiło początków szkolnictwa na tutejszym terenie, istniało ono bowiem już od kilku dziesiątków lat. Dało jednak możliwość objęcia nauczaniem większej ilości młodzieży, a przede wszystkim stworzyło odpowiednie warunki do nauki.

Pierwsze, dość skąpe wzmianki dotyczące krzeszowickiej szkoły sięgają końca XVIII wieku. Jej siedzibą miał być dawny tartak zwany Piłą. Historia regularnej krzeszowickiej szkoły sięga roku 1818, kiedy to *"JW Hr. Arturowa Potocka, dziedziczka dóbr Tęczyńskich, budynek drewniany za kościołem na szkołę tudzież opał dla tejże z lasów swych ofiarowała, a Senat Rządzący Wolnego Miasta Krakowa w dniu 18 sierpnia tegoż roku założenie szkoły zatwierdził"*.

Nauka w nowo otwartej szkole rozpoczęła się 1 października 1818 roku. Pierwszym nauczycielem był Ignacy

Matawowski. Do majątku szkoły należały wówczas 2 morgi gruntu pierwszej klasy.

Początkowo szkoła obejmowała swoim zasięgiem Krzeszowice, Czatkowice, Żbik i Gwoździec. W roku 1879 zarządzeniem Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie Żbik został włączony do związku szkolnego w Siedlcu, a Gwoździec do Nawojowej Góry. Czatkowice uzyskały własną szkołę jednoklasową w 1908 roku (przynależność tych miejscowości do szkoły krzeszowickiej zmieniała się kilkakrotnie).

Ze względu na dużą ilość młodzieży i szczupłość miejsca do nauki szkoła była wielokrotnie przenoszona, konieczne było także wynajmowanie sal w domach prywatnych oraz w budynku Urzędu Gminnego.

Coraz trudniejsza sytuacja lokalowa stanowiła bodziec do zrodzenia się idei budowy szkoły. Twórcą tej idei był oddany sprawie oświaty przewodniczący Rady Gminnej ks. Józef Słosarczyk. Z jego inicjatywy w roku 1888 Rada Gminna zwróciła się z prośbą do hr. Artura Potockiego o odstąpieniu placu pod budowę szkoły oraz materiału budowlanego

znajdującego się w dobrach Potockich - pod warunkami "jakie JWP Hrabia za stosowne uzna".

Odpowiedzią na taką prośbę była oferta wybudowania szkoły dwupiętrowej o czterech salach lekcyjnych, dużej auli i mieszkań dla nauczycieli w zamian za uzyskanie od gminy drogi położonej w sąsiedztwie dóbr hrabiowskich. Oferta ta - z przyczyn niewyjaśnionych - została przez gminę odrzucona. Nie doszła również do skutku budowa szkoły na gruncie ofiarowanym przez hr. Andrzeja Potockiego; głównymi przyczynami miały być duża wilgotność gruntu i koncepcja budowy tylko trzech sal lekcyjnych.

Ostatecznie o lokalizacji szkoły zdecydowała Rada Szkolna Okręgowa w Chrzanowie, która orzeczeniem z 8 lipca 1897 roku poleciła budowę szkoły na gruncie szkolnym; ów grunt - jak można sądzić - ma również "hrabiowski" rodowód, wynikły z darowizny dokonanej dużo wcześniej. Ponadto w 1870 r. między hr. Potockim, a szkołą nastąpiła wymiana gruntów, dziś zresztą trudnych do umiejscowienia. Niemniej jednak oba te fakt znajdują potwierdzenie w oryginalnych, istniejących do dziś dokumentach.

Ciągłemu i pilnemu dozorowi ks. Słosarczyka zawdzięczać tylko należy, że mury wyciągnięto i dachem nakryto w tym samym roku; ostatnią dachówkę założono 7 grudnia - do tego bowiem dnia trwała w tym roku piękna, pogodna jesień.

Już w następnym roku - 22 września 1898 roku ukończono budowę i dokonano poświęcenia szkoły; 23 września szkoła otworzyła swe podwoje dla młodzieży (oficjalnie odbioru dokonała Komisja Kolaudacyjna 6 marca 1899 roku).

Koszty budowy szkoły zostały rozłożone na gminy i tzw. obszary dworskie w Krzeszowicach i Czatkowicach oraz mieszkańców tych miejscowości.

Tak oto zrodziła się historia szkoły związana z budynkiem istniejącym i funkcjonującym do dziś. Bez względu na przeobrażenia, jakim uległa szkoła

na przestrzeni lat, jej powstanie i rola w krzewieniu oświaty stanowi piękną kartę historii Krzeszowic.

Należy wspomnieć, że szkoła, która zaczęła funkcjonować jako jednoklasowa szkoła ludowa niebawem przekształciła się w szkołę dwu - a potem czteroklasową; duża ilość uczniów powodowała otwieranie kilku równorzędnych oddziałów. Ilość klas zwiększała się z biegiem lat: kronika szkolna odnotowuje istnienie pięciu klas w roku 1917 i sześciu klas w roku 1919. Na mocy zarządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w roku 1921 szkoła uzyskała status siedmioklasowej męskiej szkoły powszechnej (młodzież żeńska uczyła się wówczas w budynku urzędu gminnego; szkołą zresztą kilkakrotnie zmieniała profil z koedukacyjnej na męską i odwrotnie; sugeruje to powstanie Szkoły nr 2).

Szkoła z "powszechnej" została zmieniona na "podstawową" w roku 1948, kiedy to - jak pisano - *"znosiło się podział na szkołę powszechną dla mas i gimnazjum dla uprzywilejowanych i utworzyło się jednolitą szkołę polską - szkołę podstawową"*.

W ciągu swojego istnienia szkoła odczuwała na sobie skutki różnych zawirowań historii, jakie były udziałem całego narodu. Powstała w czasie, kiedy Krzeszowice należały do zaboru austriackiego, największe jednak szkody poniosła w czasie obu wojen światowych.

Wybuch pierwszej wojny spowodował wielokrotne zajmowanie szkoły przez wojsko i kompanie "Strzelców"; zorganizowano tu szpital wojskowy i magazyn broni, niektórzy nauczyciele zostali powołani do wojska. Zakłóciło to poważnie pracę szkoły. W pierwszym "wojennym" roku szkolnym 1914/15 regularna nauka rozpoczęła się dopiero 15 lutego 1915 roku i trwała do 15 lipca. W czasie wojny zwiększyła się znacznie ilość uczniów, ze względu na otwarcie schroniska dla sierot wojennych w domu Księży Misjonarzy w Nowej Wsi pod egidą

Komitetu Humanitarnego biskupa krakowskiego księcia Adama Sapiehy.

Największe spustoszenie szkoły spowodował wybuch drugiej wojny światowej. Nauka była wielokrotnie przerywana ze względu na częste kwaterowanie wojska i policji przeprowadzającej pacyfikację okolicznych wsi, w szkole na pewien czas urządzono areszt dla rzekomych szpiegów i dywersantów. Akta szkolne oraz wyposażenie szkoły zostały kompletnie zniszczone lub zrabowane, polskie godło zastąpiła swastyka. Nauka odbywała się według narzuconego programu, wyeliminowano naukę historii i geografii. W miejsce zakazanych podręczników przedwojennych wprowadzono czasopismo "Ster" jako podstawowe źródło nauczania.

Szczególnym represjom poddany był ówczesny kierownik szkoły Włodzimierz Mirocki, którego pozbawiono prawa nauczania na terenie Krzeszowic, a który wrócił do szkoły dopiero w roku 1945. Jeszcze długo po zakończeniu wojny uczniowie odrabiali zaległości wynikłe z usunięcia z programu niektórych przedmiotów.

Z ważniejszych wydarzeń z życia szkoły od okresu powojennego aż do dnia dzisiejszego należy wymienić: zmianę szkoły męskiej na koedukacyjną w roku 1949, utworzenie szkoły ośmioklasowej w roku 1966.

Historia krzeszowickiej szkoły - jak każdej szkoły polskiej - stanowi niejako przekrój historii ojczystej. Poddawana różnym naciskom potrafiła jednak sprostać najważniejszym celom: krzewić oświatę, uczyć patriotyzmu i poszanowania tradycji, wpajać umiłowanie ojczystej mowy. A dla wielu pokoleń młodzieży "szlifującej" tu szkolne ławy pozostanie w pamięci przede wszystkim jako coś, co przypomina beztroskie lata - jako kochana "stara buda".

BIBLIOGRAFIA

1. *Kronika szkolna 1880 - 1932*
2. *Księga protokołów posiedzeń Rady Miejskiej w Krzeszowicach*
3. *Kronika miasta Krzeszowice 1939 - 1945*, A. Fujarski, wyd. RTR Koło Krzeszowice, 1993 r.
4. *Katalogi szkolne*
5. „*Ziemia Krzeszowicka*” - Krzeszowice styczeń - marzec 1989 r.
6. „*Ziemia Krzeszowicka*” - Informator Regionalny Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Krzeszowickiej nr 11, 1997.

SZKOŁA W DOKUMENTACH

Z Łazadu szkoły 4.º klasowej

L. 146 W Gzaju, dnia 26 października 1911.

C. k. Rada szkolna okręgowa!

Podpisany Kanad wróty po
domowi C. K. Rady w której
nie tutaj się nauczył tymczasem
Korlowski powrócił dnia trzynastego
na posadę po stwierdzeniu ogranicze-
niowego w Krakowie, lecz zastan-
darte powołują go do natych-
miast

Wypowiedzenie to doręcza się *Przedsiębiorstwu*
Współpracy, w celu umożliwienia sobie
zobowiązania do zapłaty *Pracownikowi* *Pracownikowi*
położenie, abyli osobiście do przejęcia
raz, rozporz. z dnia 16. Listopada 1858
miejscu *Pracownikowi*
nr. 213. D. P. T. w poświęceniu w domu
d. *Pracownikowi* *Pracownikowi*
1858 opuszczają, lub
abyli mianowicie że do tego obowiązku
zarządy sne w przejęciu ich osimio do
pod. *Pracownikowi* po upływie bowiem tego
zarządy przejęcie nie będą i
nie przemocy przy swoim stanie.

Z c. k. Sądu powiatowego

dnia 20 w. Majai

C. k. Sedvia poriatowu

Anthony

Radzie szkolnej męz.
z prz. przewodniczący
Wł. M. Jędrzejewski
Krasno.

Pratchit

z konferencji Główna naukowościsznego w dniu 22.11.
Pracownicy - kierownik zakładu Stanisław Polaczek
Rokielanthal, Zofia Czyżowska
Główni: Borkowa, Grytkiewicz, Karczewski, Kownacki,
A. Muszkowski i Wierska.

oj wyrosita

Chrzanów, dnia 21 listopada 1911.-

D o

Zarządu szkoły ludowej:

W Krzeszowicach.

1. Rada szkolna przyjmując do wiadomości treść protokołu konferencji miesięcznej odbytej dnia 31.X.b.r. w szkole
2. uznaje uwagi kierownika szkoły na konferencji
3. osobne za racjonalne i zgodne z przepisami dydaktycznymi
4. wywala Zarząd szkoły, aby zarządził w szkole
5. odbywanie lekcji praktycznych każdego miesiąca
6. wraca uwagę

Protokoll

emji niyeowj odbytj dnia 1. wrésnia 1913.
ile gron nauczyńskich.

Na poradku dziennym

rozryte Rady szkolnej krajowej z dn. 11. 10. 1875.

Alas.	Klay T.	p.	Lindorfska
"	II ^m =	p.	Furmanek
"	III ^m =	p.	Nordkowski
"	III ^b m.	p.	Pelarek H.
"	IV ^a b m.	p.	Pelarek K.
Klay II.	in	p.	Pelarek
"	III ^a s.	p.	Staszewska
"	III ^b s.	p.	Schirmer
"	IV ^a b s.	p.	Hartmiller

dzień przysłał do wiadomości
 szkoły przysłał w swojej kłacie nache
 w dwóch godz. tygodniowo p. Siurma
 by był i po równu w dwóch godz.
 uczniom. A stałoby się przysłał
 kławi Ty. Siurma p. Siurma, a
 kł. Ty p. d. Polach

Kronika
Szkoły ludowej
w Kraszowiecach

KRONIKA SZKOLNA ODNOTOWAŁA

- 1880** Rok szkolny rozpoczął się z opóźnieniem z powodu przybycia do Galicji Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I.
- 1882** Szkołę odwiedził Jego Eminencja biskup krakowski książę Albin Dunajewski.
- 1896** Szkołę wizytuje biskup krakowski książę Jan Puzyna z Kozielska.
- 1900** W szkole zorganizowano uroczystość z okazji 500 lecia odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego przez króla Władysława Jagiełłę. Kierownictwo szkoły wysłało telegram gratulacyjny następującej treści: „Almae Matri Jagiellonicae wyrazy hołdu i czci w dniu pięćsetnej rocznicy odnowienia przesyła najmłodsza jej córka - Szkoła Ludowa w Krzeszowicach”.
- 1905** Ministerstwo Wyznań i Oświaty przyznaje szkole nagrodę za „piękny śpiew kościelny.”
- 1908** Przy szkole zostaje otwarta Szkoła Przemysłowa dla Terminatorów.
- 1909** Uczniowie biorą udział w nabożeństwie i pochodzie z okazji rocznicy Konstytucji 3 Maja.
- 1914** Z krakowskich Oleandrów przybywa do Krzeszowic Józef Piłsudski wraz z formującymi się legionami. W szkole kwaterują oficerowie. Nauczyciele Zygmunt Polaczek i Karol Szurmiak powołani do wojska – nauka w szkole zdeorganizowana.
- 1915** Brak żywności - młodzież zbiera liście ostreżyn i poziomki na herbatę, dziewczęta wyrabiają skarpetki, nagolenniki i kominiarki dla żołnierzy, chłopcy zbierają wełnę, kauczuk, żelazo, ołów. Świadectwa szkolne są wydawane na drukach własnej produkcji ze względu na zajęcie Lwowa i niemożność sprowadzenia druków z Wydawnictwa im. Ossolińskich.
- 1916** Nauczycielka Janina Polaczówna otrzymuje Brązowy Medal Czerwonego Krzyża. Nauczyciel Roman Królikowski ranny w bitwie na Wołyniu dostaje się do niewoli rosyjskiej.
- 1918** Wielkie święto z okazji odzyskania niepodległości. Znikają portrety cesarza i cesarzowej, młodzież zawiesza flagi biało-czerwone i godło Polski.
- 1920** Wojna polsko-radziecka. W szkole zorganizowano szpital Czerwonego Krzyża.
- 1924** Z inicjatywy naczelnika gminy Franciszka Kulczyckiego Rada Gminna podjęła uchwałę o gruntownym remoncie szkoły. Remont wykonano w czasie wakacji.
- 1925** Szkołę odwiedził biskup krakowski ks. Adam Sapieha. W czasie uroczystości kierownik Stanisław Polaczek wygłosił przemówienie i wyrecytował ułożony przez siebie wiersz adresowany do Dostojnego Gościa.
- 1926** Kierownik szkoły Stanisław Polaczek zostaje odznaczony orderem „Pro Ecclesia et Pontifice” nadanym przez papieża Piusa XI.
- 1929** Z okazji imienin marszałka Józefa Piłsudskiego (19 marca) młodzież ma dzień wolny od nauki.

- Zorganizowano poranek
deklamacyjno - wokalny.
- 1930** Pojawienie się Szkoły Żeńskiej
(jest to sugestia, że była już SP nr 1
i SP nr 2).
- 1931** W drugi dzień Świąt Bożego
Narodzenia młodzież wystawia
w Sali gminnej „Szopkę Krakowską”
w reżyserii nauczyciela Tadeusza
Mitusińskiego.
- 1939** Szkołę dewastują żołnierze
Wermachtu.
- 1941** Zarząd Miejski zaopatruje uczniów
w obuwie i odzież, a młodzież
uboższa nie chodzi do szkoły.
- 1942** Ze względu na szerzenie się chorób
zakaźnych: odry, tyfusu - zwracać
należy baczną uwagę na czystość
działwy” - okólnik nr 14/42.
- 1945** Szkoła świętuje zakończenie wojny.
- 1947** 266 uczniów, pierwsze wzmianki
o reformie szkoły - powstanie
ośmiolatki.
- 1949** Otwarcie świetlicy szkolnej. T.B.O.-
Tygodniowa Biblioteka Objazdowa,
rozdawnictwo tranu, tłuszczu
na bony, akcja mleczna .Rekolekcje
szkolne koła ”Budujemy
Warszawę”.
- 1950** Szkoła otrzymuje nakaz odgórny:
Materiał liczbowy do zadań
matematycznych należy czerpać
z osiągnięć Polski Ludowej
- przebudowa, elektryfikacja,
wzrost gospodarczy, rolnicze
spółdzielnie produkcyjne.” Jest to
część wprowadzonego właśnie
planu 6-letniego.
- 1953** W klasach VI i VII wprowadza się
egzaminy na końcu roku szkolnego.
W czasie wakacji nauczyciele muszą
przeczytać *Zorany* *ugór*
Szołochowa.
- 1954** Uczniowie odstawiają
obowiązkowo makulaturę, złom,
stłuczkę.
- 1956** Następuje zmiana programu
szkolnego. Można wprowadzić
nauczanie innego niż rosyjski języka
obcego.

A TYMCZASEM W NASZEJ SZKOLE...

„(...) Pasja wyprowadzi ludzi poza ich samych, poza ich wady, poza ich niepowodzenia (...)”

(J. Campbell)

Skutki reformy systemu oświaty z 1999 i 2017 roku.

W następstwie pierwszej z nich, której autorem był ówczesny minister edukacji narodowej Mirosław Handke, dokonano zmiany struktury oświaty wprowadzając 3-letnie gimnazja.



Od tego czasu Szkoła Podstawowa nr 1 została stopniowo przekształcona w Publiczne Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Krzeszowicach. Przez osiemnaście lat uczęszczały do niego kolejne roczniki absolwentów szkół podstawowych z Krzeszowic, Paczółtowic, Czernej, Dębника, Siedlca, Dubia oraz Nawojowej Góry, których okres nauki w szkole podstawowej został skrócony z 8 do 6 lat. Po ukończeniu nauki w krzeszowickim gimnazjum, mieli oni możliwość kontynuowania jej w liceach, technikach i zasadniczych szkołach zawodowych naszego regionu.

W wyniku postępującej z czasem krytyki systemu gimnazjalnego doszło do następnej zmiany struktury szkolnictwa. Realizowana od 2017 roku reforma rozpoczęła w Polsce proces wygaszania gimnazjów. Od decyzji organu stanowiącego jednostki samorządu

terytorialnego zależała decyzja o przekształceniu krzeszowickiego gimnazjum w szkołę podstawową. Takie rozwiązanie wydawało się uzasadnione przez wzgląd na dotychczasową historię szkoły oraz dobro uczniów - zapewnienie właściwej organizacji pracy, mniejszej liczebności klas oraz mniejszej anonimowości uczniów, stosownej odległości od miejsca zamieszkania według przyjętej rejonizacji oraz jednorodności nauczania, które były zgodne z duchem wprowadzanej reformy.

Jednak w dniu 26 stycznia 2017 roku Rada Miejska w Krzeszowicach podjęła uchwałę intencyjną, która wbrew stanowisku ówczesnej Komisji Edukacji zakładała utworzenie tylko jednej szkoły podstawowej w Krzeszowicach, na bazie istniejącej Szkoły Podstawowej im. H. Sienkiewicza, co w praktyce oznaczałoby likwidację krzeszowickiego gimnazjum i włączenie jego zasobu



do placówki przy ulicy Szkolnej.

Ostatecznie, po licznych apelach o zmianę zajętego stanowiska oraz wizycie delegacji przedstawicieli środowiska szkolnego

w Kuratorium, decyzją Małopolskiego Kuratora Oświaty Barbary Nowak uznana została zasadność utworzenia dwóch szkół podstawowych w Krzeszowicach – na bazie Publicznego Gimnazjum im. A. Mickiewicza oraz Szkoły Podstawowej im. H. Sienkiewicza. Uwzględnienie kuratorskich zastrzeżeń w ostatecznej uchwale Rady Miejskiej

Szkoła współcześnie...

Szkoła Podstawowa nr 1 w Krzeszowicach jest obecnie największą placówką spośród 13 szkół podstawowych funkcjonujących na terenie Gminy Krzeszowice, liczącą ponad pięciuset uczniów i zatrudniającą nauczycieli na blisko pięćdziesięciu etatach. W budynku naszej szkoły siedzibę od 1994 roku ma Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna, którą od 15 lat kieruje mgr Paweł Jakub Nowak. To instytucja, której zadaniem jest wspieranie uczniów, rodziców i nauczycieli w procesie dydaktyczno-wychowawczym. Na przestrzeni kilkunastu lat poradnia podejmowała wiele inicjatyw wspólnie z Dyrekcją szkoły, a wcześniej Gimnazjum. Obecnie wspólnie z Dyrektorem Sławomirem Burkiem urządzana jest sala do Integracji Sensorycznej, przeznaczona dla pacjentów Poradni i uczniów szkoły. Każdego roku z usług pedagogów, psychologów i logopedów korzysta około 1000 dzieci. Pod kierownictwem nowych dyrektorów: Ryszarda Piotrowskiego (kadencja 2006 – 2021) oraz Sławomira

w Krzeszowicach z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie dostosowania sieci szkół do nowego ustroju szkolnego, stało się warunkiem działania zgodnego z prawem i stało się formalnym początkiem zmian, pozwalających na powrót do historycznej nazwy szkoły – Szkoła Podstawowa nr 1 im. Adama Mickiewicza w Krzeszowicach.



Burka (od 2021 roku) przy właściwej współpracy z organami - prowadzącym i nadzoru pedagogicznego oraz Radą Rodziców, ciągłej poprawie ulegają warunki lokalowe szkoły, a realizowane inwestycje sprzyjają właściwej organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego i służą zapewnieniu uczniom właściwej pomocy psychologiczno-pedagogicznej, opieki świetlicowej, dostępności do biblioteki szkolnej i jej zbiorów, do gorącego posiłku oraz bogatej oferty zajęć pozalekcyjnych. Dzięki podejmowanym działaniom placówka posiada nowoczesny sprzęt informatyczny oraz nowe technologie - pracownice komputerowe, tablice interaktywne, projektory, drukarki 3D, zestawy classVR, a baza szkoły jest w miarę możliwości finansowych na bieżąco modernizowana. Zatrudnieni w szkole pracownicy administracji i obsługi umożliwiają właściwą organizację pracy szkoły zaplanowanej przez jej Dyrektora, a nauczyciele dbają o wysoki poziom nauczania i wychowania uczęszczających do niej uczniów.

Kadra pedagogiczna naszej szkoły to nauczyciele posiadający wysoki stopień awansu zawodowego, stale podnoszący swoje kwalifikacje, zabiegający o to, aby praca z uczniem przynosiła wymierne efekty. Podejmowane przez nich doskonalenie zawodowe wynika z potrzeby podnoszenia własnych kwalifikacji oraz zaspokojenia potrzeb w zakresie uzyskania kwalifikacji do nauczania nowego przedmiotu bądź prowadzenia zajęć z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Uczniowie naszej szkoły osiągają wysokie wyniki w konkursach tematycznych i przedmiotowych, zawodach sportowych oraz egzaminach ósmoklasisty. Za wybitne osiągnięcia w nauce są nagradzani jednorazowym pieniężnym stypendium przyznawanym przez Burmistrza Gminy Krzeszowice, a wyróżniający się nauczyciele i Dyrektorzy – otrzymują nagrodę Burmistrza za szczególne osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Dyrekcja i pracownicy szkoły przykładnie stawiali czoła trudnym wyzwaniom naszych czasów - pandemii COVID-19 oraz skutkom toczącej się od 2022 roku wojny na Ukrainie, kiedy to najważniejszymi zadaniami stały się kompleksowe wsparcie uczniów w trakcie i po okresie pandemii, zbiórka odzieży dla uchodźców oraz zapewnienie właściwych warunków do nauki uczniom przybyłym z Ukrainy, których nasza szkoła przyjęła najwięcej na terenie gminy.

Nasza Szkoła podejmuje działania nakierowane na kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, współpracując z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, zatrudniając specjalistów na stanowisku pedagoga, pedagoga specjalnego, psychologa i logopedy oraz organizując stosowną pomoc psychologiczno - pedagogiczną na terenie szkoły.

Rzetelnie pełni funkcję opiekuńczą poprzez działalność świetlicy szkolnej,

której czas pracy pozwala na zapewnienie uczniom niezbędnej opieki przed zajęciami lekcyjnymi, a także po ich zakończeniu. Organizując zajęcia świetlicowe dla uczniów, którzy pozostają w szkole dłużej ze względu na czas pracy rodziców, organizację dojazdu do szkoły lub inne okoliczności, wspieramy pracujących zawodowo rodziców.

Nasza społeczność szkolna w sposób odpowiedzialny wywiązuje się z funkcji kulturowej i socjalizacyjnej. Organizujemy uroczyste akademie, wyjazdy edukacyjne i wycieczki, obchodzimy dzień europejski, ziemi, wiosny i sportu, realizujemy projekt europejski Erasmus+, aktywnie uczestniczymy w uroczystościach patriotycznych organizowanych przez różne środowiska i władze lokalne Krzeszowic, które umożliwiają wyrażenie przywiązania do Ojczyzny i regionu oraz szacunku wobec historii, tradycji oraz zasłużonych postaci.

Przyjmujemy, że współcześnie edukacja i wychowanie to najlepsza inwestycja w rozwój każdego mieszkańca naszej miejscowości.



Dlatego dbając o efektywny i wszechstronny system opieki edukacyjno – wychowawczej, wysoki poziom nauczania oraz rozwój kluczowych kompetencji, pragniemy w dalszym ciągu zaspokajać aspiracje naszych uczniów, potrzeby ich Rodziców oraz oczekiwania środowiska lokalnego Krzeszowic, a tym samym realizować zasadnicze cele strategiczne rozwoju naszej małej Ojczyzny.

POMOC SPECJALISTYCZNA

W naszej szkole wszyscy potrzebujący mogą otrzymać wsparcie od: pedagoga szkolnego, pedagoga specjalnego i psychologa.

Gabinety specjalistyczne sprzyjają dobrym kontaktom z dziećmi, rodzicami i nauczycielami. Są wyposażone w najpotrzebniejsze pomoce do prowadzenia ćwiczeń usprawniających umiejętności ucznia z trudnościami w nauce. Specjaliści pomagają wychowawcom podejmować decyzje zarówno w prowadzeniu procesu dydaktycznego, jak i wychowawczego. Służą jako konsultanci pomocą w rozwiązywaniu trudnych sytuacji.

BIBLIOTEKA

Biblioteka naszej szkoły istnieje niemal od „zawsze”. Patronuje jej myśl Mikołaja Reja: „A to zawsze miej na pieczy abyś czytał kiedy tylko możesz”. Jako jedna z głównych pracowni interdyscyplinarnych rozwija zamiłowania intelektualne, pobudza zainteresowania poznawcze oraz rozszerza zakres wiadomości u czytelników. W bibliotece znajduje się czytelnia z czterema stanowiskami komputerowymi (w czasie trwania pandemii koronawirusa SARS-COVID w czytelni prowadzone było nauczanie zdalne).

SPORT W NASZEJ SZKOLE

Sport w Szkole Podstawowej nr 1 zawsze był na wysokim poziomie. Niezależnie od zaplecza sportowego uczniowie zdobywali znaczące sukcesy podczas zawodów na szczeblu gminnym, powiatowym, rejonowym, a także wojewódzkim.. Wielokrotnie nasza szkoła uzyskała tytuł Mistrza Sportu Gminy Krzeszowice. Możemy się pochwalić ogromną kolekcją

Bardzo często odwiedzają gabinety specjalistów uczniowie, którzy mają swoje osobiste problemy, rozterki, kłopoty w szkole i w domu. Rozstrzygane są również sprawy sporne, budząc emocje i konflikty wśród uczniów.

Ponadto w ramach działań specjalistów znajduje się również działalność pozalekcyjna. Ta forma pracy z młodzieżą uczy jak spędzać wolny czas w sposób twórczy bez konieczności sięgania po używki. Filarem pracy wychowawczej jest stworzenie prawidłowej relacji między domem rodzinnym ucznia a szkołą.

Prowadzenie różnych form pracy dydaktyczno - poznawczej zmierzających do pogłębiania w uczniach kultury czytelniczej, kształcących umiejętności korzystania informacji naukowej – jest głównym zadaniem biblioteki szkolnej.

Pisząc o bibliotece, nie sposób nie wspomnieć o pani Ewie Tyszeckiej - Kozłowskiej, która przez wiele długich lat patronowała temu miejscu, inspirowała i działała z uczniami, bez której wprost nie można sobie wyobrazić naszej szkolnej biblioteki.

pucharów i dyplomów. Do roku 2001 nie mieliśmy sali gimnastycznej, wf odbywał się na świeżym powietrzu i w podziemiach szkoły w niewielkich pomieszczeniach, co nie przeszkodziło nam w uprawianiu wszystkich dyscyplin sportowych. Od 2001 korzystamy z pełnowymiarowej hali sportowej, która popołudniami służy całej społeczności Krzeszowic.

KOŁO TURYSTYCZNE

Nawiązując do danej tradycji (z lat 80. XX wieku) w naszej szkole w latach 2019-2023 działało szkolne Koło Turystyczne. Głównym założeniem organizatorów stała się popularyzacja aktywnego trybu życia połączonego z poznawaniem bliższych i dalszych okolic Krzeszowic.

Uczestnicy sobotnich wycieczek mieli możliwość pieszo, rowerem, pociągiem lub bussem poznawać: miejsca o granicznych

nazwach; okolice, o których mówią legendy; tereny wartościowe przyrodniczo, z których słyną okolice naszego miasta; miejsca ważne historycznie; ciekawostki kulturalne.

W zajęciach brali udział uczniowie klas IV-VIII, którym sobotnie wypadu gwarantowały integrację międzyklasową oraz pozwoliły przekonać się, że na wycieczkę zawsze jest odpowiednia pora, gdyż i tak najważniejsza jest pogoda.... ducha.

SIŁOWNIA ADASIA

Siłownia Adasia to projekt zrealizowany dzięki Kopalni Dolomitu Dubie poprzez Fundację Lafarge "Wspólnie dla Regionu". Celem projektu było zagospodarowanie przestrzeni wokół szkoły w celu stworzenia

miejsca, w którym starsi i młodszy uczniowie będą aktywnie i zdrowo spędzać czas. Przestrzeń ta otwarta jest także popołudniami dla mieszkańców okolicznych osiedli, aby mogli radośnie, zdrowo i aktywnie zacieśniać więzy międzypokoleniowe i międzysąsiedzkie.

KOŁO INFORMATYCZNE

Koło informatyczne w naszej szkole działa od wielu lat.

Przeznaczone jest dla uczniów, którzy pragną rozwijać swoje zainteresowania z zakresu informatyki. Na zajęciach uczniowie poszerzają wiedzę z zakresu programowania z wykorzystaniem klocków LEGO i innych programów. Poprzez



realizację własnych pomysłów i projektów uczniowie rozwijają twórcze myślenie, planują własne działania. Chętnie uczestniczą w konkursach informatycznych, zdobywając wysokie miejsca na szczeblu ogólnopolskim i międzynarodowym.

KOŁO PLASTYCZNE

W naszej szkole od wielu lat działa koło plastyczne, które rozwija zdolności twórcze młodych artystów oraz promuje ich talenty. Na zajęciach uczniowie wzbogacają warsztat pracy, przygotowują dekoracje i elementy scenografii, rozwijają kreatywną postawę wobec otoczenia. Chętnie biorą udział w wycieczkach do muzeów i galerii,

na wystawy lub warsztaty. Utalentowanych plastycznie uczniów w naszej szkole nigdy nie brakowało, co roku angażujemy się w różne konkursy plastyczne, w których uczniowie zdobywają nagrody i wyróżnienia na szczeblu gminnym, wojewódzkim, ogólnopolskim, a nawet międzynarodowym.

KOŁO TEATRALNE

WKrzeszowickim gimnazjum w latach 2002-2012 działało Szkolne Kółko Teatralne. W ramach cotygodniowych zajęć młodzież mogła pracować nad analizą tekstu literackiego słowem, gestem, ruchem. Zapoznawaliśmy się z różnymi technikami dramowymi, ćwiczyliśmy dykcję, pracowaliśmy nad ruchem scenicznym. Efekty tych prac pokazywaliśmy szkolnej (i nie tylko) publiczności. Młodzi aktorzy prezentowali swoje umiejętności w konkursach recytatorskich. Co roku braliśmy też udział



w Małopolskich Spotkaniach Teatrów Gimnazjalnych w Krakowie. Wielokrotnie zdobywaliśmy nagrody i wyróżnienia. Wystawialiśmy m.in. *Małego Księcia*, *Dziady* cz. II, *Poskromienie złoŹnicy* w telegraficznym skrócie, *Miłość bliźniego*, *Carpie diem* i wiele innych spektakli. W szkole organizowaliśmy wieczorki poetyckie i spotkania kabaretowe. Zajęcia Kółka

Teatralnego cieszyły się sporym zainteresowaniem wśród uczniów naszej szkoły, były dobrą okazją do poznawania swoich mocnych stron, uczyły współpracy, rozwijały kreatywność.

ERASMUS

Zespół nauczycieli z naszej szkoły wraz z całą społecznością szkolną realizuje unijny program wspierający kształcenie, szkolenie młodzieży w Europie. Nauczyciele w naszej szkole sporządzili wniosek aplikacyjny, który został oceniony przez komisję narodowej Agencji najwyżej w Polsce na 100 pkt.

Jest to niewątpliwie znakomita szansa na rozwój i promocję naszej szkoły, a także realizację wielu działań, które przyczynią się do zwiększenia efektywności pracy naszej szkoły oraz do stworzenia wielu szans w obszarze integracji edukacyjnej z innymi krajami Unii Europejskiej.

LEARN-RAP!

Learn - Rap to nowatorska metoda nauki j. angielskiego poprzez rytmiczne mówienie zbliżone w stylu do rapu, która została stworzona przez nauczyciela Zenona Mąsiora. Jest to zbiór piosenek, a raczej mówionych „rapowanek” w j. angielskim, wykorzystywanych na lekcjach i w domu. Learn-Rap jest bezstresową, miłą zabawą, będącą równocześnie skuteczną metodą nauki języka, a także pewnego rodzaju „szkołą” nauczania języka poprzez

powtarzanie zwrotów i zdań do melodyjnych utworów.

Metoda jest wprowadzana i będzie rozwijana w naszej szkole w poszczególnych klasach na lekcjach.

W dalszym okresie nastąpi rozwijanie projektu poprzez uczestnictwo dzieci w nagraniach studyjnych oraz rozbudowywanie oraz tworzenie innowacyjnych zajęć w oparciu o LEARN - RAP.

SZKOLNA RADA UCZNIOWSKA

Szkoła to przede wszystkim uczniowie, więc jako Samorząd Uczniowski czujemy się za nią odpowiedzialni. Czynnie włączamy się w życie szkoły. Staramy się pielęgnować dobre stosunki między uczniami i gronem pedagogicznym. Co roku szczególnie miło witamy pierwszoklasistów i gwarantujemy im naszą pomoc i opiekę. Podejmujemy działania i bierzemy udział w organizacji uroczystości szkolnych i świąt. Promujemy pozytywny wizerunek szkoły w środowisku reprezentując szkołę podczas oficjalnych

spotkań i uroczystości. Angażujemy się również w akcje charytatywne, uwrażliwiając na potrzeby innych.

Szkoła to nie tylko obowiązki, ale też czasami i dobra zabawa. „Andrzejki”, „Odwiedziny św. Mikołaja w szkole”, „Walentynki”, Karnawał, Dzień Wiosny, Dzień Pluszowego Misia, Dzień Szalonych Fryzur i Makijażu, Dzień na Opak, Dzień bez plecaka, Dzień Dziecka i wiele innych ulubionych zabaw i uroczystości, które organizowane są przez uczniów SRU.

SZKOLNE KOŁO WOLONTARIATU

Szkolne Koło Wolontariatu działa w naszej szkole od roku szkolnego 2022/2023.

Aktywność wolontariuszy ukierunkowana jest na prowadzenie na terenie szkoły i w środowisku lokalnym różnego typu inicjatyw charytatywnych i kulturalnych.

W ramach działalności Szkolnego Koła Wolontariatu organizowane są spotkania popularyzujące wiedzę o wolontariacie służące aranżowaniu wszelkich zbiórek i akcji pomocowych.

Praca wolontariuszy stwarza każdemu uczniowi szansę na rozwój własnej osobowości, uczy odpowiedzialności

i współpracy. Daje możliwość poczucia satysfakcji z faktu pomagania innym. Pozwala na odkrywanie i rozwijanie posiadanych umiejętności. Przyczynia się do odkrywania nowych talentów, nawiązywania nowych znajomości i przyjaźni. Stanowi również okazję do ciekawego i twórczego spędzania czasu przez uczniów.

Z inicjatywy uczniów i opiekunów Szkolnego Koła Wolontariatu zrodził się pomysł corocznego Wielkiego Koncertu Charytatywnego na rzecz potrzebujących, w którym występować będą uczniowie i absolwenci naszej szkoły.

SZKOŁA W INTERNECIE

Wszystkich zainteresowanych tym, co dzieje się w naszej szkole (a dużo się dzieje ☺)

zapraszamy na stronę internetową

<https://sp1krzeszowice.pl>

i faceboka szkoły

<https://www.facebook.com/sp1krzeszowice>

PRZEŻYJMY TO JESZCZE RAZ

„Przypominam – wszystkiego przypomnieć nie zdołam (...)”

(B. Leśmian)

Jubileusz jest czasem, który mobilizuje do refleksji i wspomnień. Dla mnie wspomnienia związane ze Szkołą Podstawową nr 1 w Krzeszowicach to okres mojej edukacji w tej szkole w latach 1965 -1973, oraz całe moje 40 letnie życie zawodowe.

Pracę w szkole rozpocząłem jako nauczyciel wychowania fizycznego 1 września 1981r., kiedy kończyłem moją karierę zawodową w 2021r., na stanowisku dyrektora, w szkole uczniami byli już wnukowie moich pierwszych wychowanków.

Kiedy jestem pytany co było najważniejszym wydarzeniem w historii szkoły bez wahania odpowiadam, że przeprowadzenie jej do nowo wybudowanego obiektu w roku 1992 przy ul. Długiej 22, a następnie wybudowanie i oddanie do użytku w roku 2001 Hali Sportowej. Symboliczna i pokazująca jak ważny jest to obiekt dla szkoły była sama ceremonia otwarcia hali, która zawierała pokazy gimnastyczne uczniów, popisy akrobatyczne, tańce i wiele innych elementów pracy z uczniem nauczycieli wychowania fizycznego, którzy po latach pracy w szkolnych piwnicach, mogli pokazać całe spektrum swoich umiejętności.

Szkoła dzięki tym historycznym inwestycjom zyskała bazę, która stała się podstawą jej rozwoju i sukcesów. Wreszcie po wielu latach pracy i nauki w kilku budynkach na terenie Krzeszowic, społeczność szkolna miała możliwość autentycznej współpracy i integracji. Stała się też miejscem wielu inicjatyw, innowacji edukacyjnych, wydarzeń oświatowych,

sportowych i kulturalnych, które znacząco wpływały nie tylko na integrację środowiska szkolnego ale również społeczności lokalnej. Miało to także znaczenie dla mojego osobistego rozwoju i kariery zawodowej gdyż po otwarciu hali jako wicedyrektor w latach 2001-2006 nadzorowałem jej działalność. Szkoła stała się wówczas współorganizatorem (ze Szkolnym Związkiem Sportowym w Krakowie) zawodów sportowych na szczeblu powiatowym i wojewódzkim.

Kolejnym historycznym wydarzeniem w życiu szkoły była reforma oświaty i powołanie w 1999r. Publicznego Gimnazjum w Krzeszowicach,



którego miałem zaszczyt pełnić funkcję dyrektora od 2006r.

Po trudnym okresie przejściowym, jak dla większości gimnazjów w okresie ich tworzenia, stało się jednostką wiodącą

w gminie Krzeszowice. Ponad 40% uczniów gminy Krzeszowice wybierało naszą szkołę (w tym czasie funkcjonowało 5 gimnazjów na terenie gminy). Inicjatywy i projekty nauczycieli wychodziły ponad programy obowiązkowe. Były to min. Innowacje z języka angielskiego, matematyki, współpraca z Akademią Górniczo - Hutniczą w Krakowie w zakresie informatyki (projekt Cisco Networking Academy), nawiązanie od 2008r. współpracy międzynarodowej ze szkołami w Niemczech i Francji, warsztaty j. angielskiego w Wielkiej Brytanii.

Miało też miejsce wiele ciekawych przedsięwzięć i projektów artystycznych, sportowych (min. powstanie UKS), ekologicznych, samorządowych i prospołecznych. Skutkowało to wysokimi wynikami egzaminu gimnazjalnego i sukcesami

w olimpiadach i konkursach przedmiotowych gdzie uczniowie byli finalistami i laureatami na szczeblu Małopolski.

W roku 2017 reforma oświaty przywróciła dawny system i placówka stała się Szkołą Podstawową nr1 im. Adama Mickiewicza w Krzeszowicach.

Almanach tych wszystkich lat wypełniały nie zawsze spektakularne wydarzenia, ale zawsze były to sprawy ważne ponieważ dotyczyły setek młodych ludzi, ich życia i przyszłości.

Z okazji jubileuszu, życzę Dyrekcji, wszystkim nauczycielom, pracownikom szkoły, uczniom, ich rodzicom aby stał się dla wszystkich inspiracją i źródłem sukcesów przekładających się na satysfakcję w życiu osobistym i zawodowym.

RYSZARD PIOTROWSKI

Całe moje życie jest nierozzerwalnie związane ze Szkołą Podstawową nr 1 – popularną „Jedynką”. To tu ukończyłam edukację podstawową aby po pięciu latach nauki w liceum pedagogicznym i ukończeniu studiów na Wydziale Humanistycznym WSP wrócić tu jako nauczyciel, a później dyrektor placówki. Bagaż wspomnień jest tak ogromny, że nie sposób wszystkiego przelać na papier. Niech więc to będą tylko okruchy wspomnień. Bardzo żywo pamiętam dzień, w którym jako siedmioletnie dziecko, kurczowo trzymając matkę za rękę, przekroczyłam progi budynku szkoły przy ulicy Krakowskiej 11. W poczet uczniów przyjmował mnie ówczesny kierownik pan Władysław Chmura i oddał pod opiekę pani wychowawczyni Krystynie Wróbel. Nie ma chyba człowieka, który nie pamięta rzeczy pierwszych. W mojej pamięci pozostała pierwsza wychowawczyni – młoda i uśmiechnięta. Głęboko wryła się w pamięć: treść pierwszych nagród – *Kajtkowych przygód i Szkoły*

nad obłokami; ogromna klasa z czarną podłogą i potężną katedrą; zmierzch za oknem; wielkie szczęście, że lekcja nie skończyła się równo z dzwonkiem; lista uczniów z dziennika... Banach, Bazarnik, Borowiec, Drażek, Jakubik, Kamińska, Karcz, Kawala, Kłoczek.... Biblioteka – najbardziej tajemnicze i ukochane zarazem miejsce w szkole. Tam przenosiłam się w świat fantazji i marzeń. Możliwość wybierania książek była dla mnie największą nagrodą. Nieraz na lekcjach historii odnoszę się do tych wspomnień.

Szkoła „Jedynka” była szkołą ćwiczeń dla uczniów liceum pedagogicznego. To oni przychodzili do nas by odkrywać tajniki zawodu przy naszym udziale. Służyliśmy im jako ”materiał ćwiczeniowy”. Lubiłam lekcje prowadzone przez licealistów – były bardzo dobrze przygotowane i ciekawe. Kolejne lata to wychowawstwo pani Marii Rzeliszewskiej i Marii Budki. Wydały mi się bardzo surowe. Do dzisiaj pamiętam ćwiczenia z fizyki prowadzone doświadczoną ręką pani Budki.

Ze zdumieniem oglądałam jak jajko wchodzi przez wąską szyjkę do środka butelki. Pamiętam też metody wychowawcze, nieraz bolesne, ale za to skuteczne. Popularną karą było siedzenie w „kozie”.

Płynęły lata – kolejne wspomnienia to związek ze szkołą w charakterze praktykantki zawodu nauczycielskiego. Prowadzone lekcje pod okiem pani Teresy Wilk, osoby niezwykle ciepłej i taktownej. Do szkoły wróciłam jako dwudziestotrzyletnia nauczycielka kiedyś uczennica, a teraz koleżanka pań, które mnie uczyły – pani Haliny Rutkowskiej, Marii Łaganowej, Krystyny Wróbel. Do pracy przyjmował mnie dyrektor Władysław Firek. Oprócz niego ogromnym autorytetem była dla mnie Jadwiga Warszawska. To pani sekretarka Janina Firek pocieszała mnie, kiedy zlecono mi nauczanie muzyki w całej szkole. Byłam w rozpacz. Do dziś pamiętam walkę z rumieńcami, kiedy przyszło mi śpiewać w klasie ósmej. Po czasie pokochałam ten przedmiot, a rozśpiewane klasy sprawiały mi ogromną radość. Śpiewaliśmy pieśni wielogłosowe. Chór liczy około 100 osób. Zaliczyliśmy wiele występów na różnych uroczystościach i konkursach. Nigdy nie zapomnę lidera grupy wokalne Waldka Biesa i jego *Siedmiu czerwonych róż* odśpiewanych dla Pań Nauczycielek.

(Tekst wspomnień Dyrektor Szkoły Elżbiety Nowak pochodzi z Jubileuszowego Folderu wydanego z okazji 100-lecia Szkoły Podstawowej nr 1w Krzeszowicach)

Chciałabym opowiedzieć o pewnym zabawnym wydarzeniu, które miało miejsce na samym początku mojej nauki w tej szkole.

Ponieważ nie wiedziałam, gdzie znajduje się nowa szkoła, zaprowadziła mnie do niej moja mama. Weszliśmy do środka i stanęliśmy przy drzwiach, od razu mi się tu spodobało. Szkoła wydawała mi się tak duża, że jeden korytarz wielkością

Z okresu nauczycielskiego zachowały mi się w pamięci warunki w jakich pracowaliśmy. Szkoła wybudowana na ponad dwustu uczniów pękała w szwach, bo było już około tysiąca. Każdy zakątek budynku wykorzystywany był do nauki. Uczyło się w „kuchni”, „bibliotece”, „świetlicy”, „tramwaju”, „ogrodzie”. Z tego samego powodu zagospodarowaliśmy budynek dawnej szkoły „Dwójki” przy ulicy Rynek 1. Wypożyczaliśmy sale w szkole muzycznej, a z czasem salkę katechetyczną przy kościele. Wzbudzaliśmy zainteresowanie wielu osób przy trasie naszego „przelotu”. Godzina na Krakowskiej, następna w Rynku, potem w Szkole Muzycznej i od początku. W czasie remontu „Jedynki” przenieśliśmy się do „poprawczaka”. Pomimo tych trudności wielu z nas wraca wspomnieniami do tamtego okresu.

Potem był rok 1990 – objęcie stanowiska dyrektora, realizowanie programu oszczędnościowego, przejęcie szkół przez Gminy, budowa szkoły i przejście do nowego budynku, zarządzanie i zagospodarowanie wnętrza oraz terenów przyszkolnych. 7 września 1992 zajęliśmy nowy obiekt. Cieszymy się, że młodzież ma teraz dobre warunki do nauki, które znacznie się poprawią kiedy zostanie zakończona budowa hali sportowo-widowiskowej”.

dorównywał jednemu piętru z mojej poprzedniej szkoły.

Było tu bardzo ładnie, na korytarzu, rozciągnięty był chodnik, wzdłuż niego, przy ścianie stały kwiaty doniczkowe (najwięcej ich było przy portrecie Patrona Szkoły Adama Mickiewicza). W klasie również było ładnie, ławki były równo ustawione, na biurku leżała serwetka, obok której stały kwiaty wazonie. Na końcu sali ustawiona była szafka z półkami,

na których były książki i maskotki. Po chwili weszła do klasy moja wychowawczyni i poprosiła, żebym się przedstawiła i powiedziała skąd przyjechałam.

Powiedziałam, że przyjechałam z Rudawy i nazywam się Agnieszka Dudek. Na dźwięk mojego nazwiska klasa wybuchnęła śmiechem, a ja nie wiedziałam, o co chodzi. Okazało się, że oprócz mnie, jest jeszcze jedna Agnieszka Dudek. Powstał problem jak nas rozróżniać i jak wpisać do dziennika. Moja imienniczka miała jasne włosy, ja mam ciemne, padła więc propozycja, aby mnie nazywano "ciemna", a ją „jasna”. Pani Głowacz, moja wychowawczyni, nie zgodziła się na to, mówiąc, że to jest obraźliwe. Zaproponowała, abyśmy podały swoje daty urodzenia. Ja urodziłam się w czerwcu, a Aga w październiku, więc ja byłam w dzienniku pierwsza. Pozostała sprawa rozróżnienia, ale rozwiązała się sama, zaraz następnego dnia, po pierwszym sprawdzeniu obecności. Ja jestem

„Agnieszka pierwsza”, a tamta „Agnieszka druga”, lub jak inni nauczyciele nas nazywali nr 1 i nr 2.

Najwięcej śmiechu było, gdy do klasy wchodził nauczyciel, który miał pierwszy raz w ręce nasz dziennik. Jedni nauczyciele omijali jedno nazwisko, myśląc, że przez pomyłkę zostało wpisane powtórnie, inni z niedowierzaniem pytali, czy jesteśmy spokrewnione.

Wiele było zabawy, śmiechu i pomyłek z powodu dwóch identycznych nazwisk, ale zawsze wszystko dobrze się kończyło. Jedna nauczycielka, która uczy mnie już piąty rok, do dnia dzisiejszego nie wie, która Agnieszka jest pierwsza, a która druga. Na koniec chciałabym dodać, że nie zamieniłabym mojej szkoły na żadną inną, bo zapewne, nie znajdzie się szkoła, w której byłoby tak wesoło, w której byłiby tacy sympatyczni nauczyciele, no i oczywiście, w której w jednej klasie są dwie Agnieszki Dudek.

Uczennica klasy VIIIC

Agnieszka Dudek (Rok szkolny 1997/1998)

Czy czuję się bezpieczna w szkole?

W mojej szkole czuję się dobrze i swobodnie. Z chęcią do niej chodzę, bo wiem, że jestem tam bezpieczna. Wiem, że nic złego mi nie grozi.

Gdy pierwszy raz przekraczałam jej progi, czułam się niepewnie. Po prostu bałam się.

Teraz wiem, że moje obawy były niesłuszne. Nauczyciele są bardzo mili. Nie stresują mnie. Oceniają sprawiedliwie moje wiadomości. Wiem również, że każdym problemem mogę się zwrócić do nauczyciela. Nasza pani przytuli i pocieszy zmartwione dziecko.

W szkole czuję się jak w rodzinie. Panuje tu przyjemna atmosfera. Cieszę się, że znalazłam mojej klasie przyjaciółkę. Ma na imię Dorota. Chłopcy nie dokuczają dziewczynkom, więc żyjemy w zgodzie.

Na przerwach bawimy się lub wymieniamy kolorowymi karteczkami. A dyżurujący na korytarzach nauczyciele pilnują aby nic się nam nie stało.

Jeżeli mnie boli głowa czy brzuch idę do gabinetu higienistki prosić o pomoc. Tam łykam krople, poleżę i wracam wesoła do klasy.

Pragnę wszędzie się czuć tak bezpieczna jak w domu i w szkole.

Barbara Ryba z klasy IV C (kronika szkolna rok szkolny 1996/1997)

Moje wspomnienia o śp. Pani Dyrektor Elżbiecie Nowak.

Dzisiaj obchodzimy dzień Patrona Szkoły – Adama Mickiewicza.

Ja przy okazji chciałbym wspomnieć o śp. Pani Dyrektor Elżbiecie Nowak, która zapoczątkowała uroczyste akademie szkolne związane z dniem naszego patrona szkoły. W czwartej klasie szkoły podstawowej nr 1 w Krzeszowicach moją wychowawczynią została właśnie Pani Elżbieta Nowak, z którą oprócz godzin wychowawczych mieliśmy także muzykę.

Pogodna, zawsze uśmiechnięta od początku zdobywała sympatię całej klasy. Uczyla nas tańca (poloneza, mazurka, krakowiaka i wielu innych) oraz śpiewu. Już wtedy Pani Ela utworzyła mały chór szkolny, w którym cała klasa chciała śpiewać dla ukochanej wychowawczynie. Oprócz śpiewu nauczyliśmy się również tańca ludowego (polonez, mazur, krakowiak) jak również tańca towarzyskiego (walc, jive, samba). Od czasu kiedy Pani Dyrektor Elżbieta Nowak została dyrektorką szkoły wprowadziła coroczną tradycję – uroczyste święto Patrona Szkoły Adama

Mickiewicza. Podczas dni patrona Pani Dyrektor prezentowała swój wspaniały profesjonalny chór szkolny, który był wspaniałą wizytówką szkoły oraz całej Gminy Krzeszowice. Oprócz chóru podczas wszystkich uroczystości prezentowane były układy tańca ludowego jak polonez, mazurek, kujawiak oraz układy tańca towarzyskiego jak walc, jive i samba. Na akademiach wręczane były Adasie, dyplomy, puchary oraz liczne nagrody dla najlepszych uczniów szkoły. Pani Dyrektor organizowała również wspaniałe szkolne bale sylwestrowe, na które przychodziło bardzo dużo osób.

Oprócz śpiewu i tańca Pani Dyrektor lubiła malować, brała udział w wernisażach, kwestach dla potrzebujących, w wystawach grupy plastycznej „Zdrój”.

Życie przemija, pamięć pozostanie. Ludzie żyją tak długo, jak długo inni pielęgnują pamięć o Nich. Są chwile i ludzie, których się nie zapomina. Pani dyrektor Elżbieta Nowak zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Wojciech Kardas, 22 grudnia 2021

Moja szkoła

Bardzo lubię swoją szkołę:
W poniedziałek czy we wtorek,
Choć są chmury – słońce świeci
Lubię panią, lubię dzieci,
Z którymi chodzę do klasy.
W naszej klasie rosną Asy!
Za to nudzę się w soboty:
W szkole tyle jest roboty,
Tyle śmiechu nauki zabaw:
W szkole ciągle jest karnawał!

Boję się tylko klasówek
Z nerwów gryzę aż ołówki

Lecz wiem, że uczyć się trzeba
Szóstki nie spadają z nieba.
Czy na lekcjach czy na przerwach
Pośród śmiechu albo w nerwach
Dobrze jest mi w mojej szkole
Bardziej ją od innych wolę!

Lalki pieścić, misie niańczyć
Lubię śpiewać lubię tańczyć
Zespół nawet założyłam
Księdza także rozbawiłam
Nasza pani ukochana cieszy się bardzo od rana
Bo dzieciaki choć niesforne
Pomysły mają wyborne.

Jagoda Komusińska klas III B (zapis oryginalny wiersza pochodzi z Kroniki Szkolnej 1998/1999)

UTRWALONE W OBIEKTYWIE

„Staraj się pokazać to, czego bez Ciebie nikt by nie zobaczył (...)”

(R. Bresson)



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Rok 1962/63 Szk. Podst. №1 w Krzeszowicach.



Klasa z wych. Teresą Wilk



Ślubowanie 1978 r.



Klasa z wych. Zofią Pękałą



Dyr. Genowefa Kuca i Wiesława Janiszewska



Klasa VIII z wych. Anną Jaworską



Grono Pedagogiczne



Klasa z wych. Ryszardą Ziombek



Szkolenie BHP



Klasa z wych. Małgorzatą Kodurą



Próbny alarm



Egzamin Gimnazjalny 2008



Dzień Ziemi 2009



Występ chóru szkolnego



Sukcesy sportowe



Świętlicowy żeglarski bal karnawałowy



Otwarcie „Siłowni Adasia”



Koncert charytatywny „Zagrajmy razem” 2022 r.



Koncert charytatywny „Cicha noc”



Uroczysta akademія z okazji Dnia Patrona Szkoły



Dzień postaci z bajek



Gala Gminnego Konkursu Fotograficznego 2023 r.



Mistrzowie Polski



Mikołajki 2022 r.



Uroczysta akademія 2023 r.



Zakończenie roku szkolnego 2022/23 r.

W niniejszej publikacji wykorzystano materiały opublikowane w folderze wydanym z okazji stulecia szkoły.

Folder został opracowany przez zespół nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 1 im. Adama Mickiewicza
w Krzeszowicach.

